

[Industriministeren]

hr. Wilhjelm eller en af hans kolleger får rig lejlighed til at drøfte det i forbindelse med behandlingen af lønlovgivningen, men som hr. Wilhjelm ved, bliver det fastlagt i denne lønlovgivnings bemærkninger, at der er bestemte lønstigninger, der ikke kan gennemføres i lovens gyldighedsperiode, og at de aftaler, der indgås i strid med denne lov, er ugyldige, og det er det samme, vi henviser til. Hr. Wilhjelm vil altså ikke kunne finde nogen forskel i holdningen fra den ene til den anden lov. Det, der ikke gyldigt kan aftales i den ene lov, kan ikke gyldigt indregnes i priserne i den anden.

Hr. Ellemann-Jensen udtrykte sig, synes jeg, relativt positivt om nødvendigheden af en stram prislovgivning, idet hans bidrag dog var, at man burde have mulighed for at indregne stigende renteudgifter, hvad man mig bekendt aldrig har haft i nogen prislovgivning. Det var altså en nydannelse, ikke til stramning, men til svækkelse.

Hr. Ellemann-Jensen havde nogle teorier om, at man med den manglende mulighed for indregning af arbejds giverbidrag skulle have skumle hensigter i øvrigt. Jeg kan berolige hr. Ellemann-Jensen med, at det har det ikke.

Hr. Ellemann-Jensen gjorde opmærksom på, at det var meget godt med at stille øgede dokumentationskrav, men der var virksomheder, der klarede deres dokumentationer ved et slag på tasken. Det tyder for mig på, at det er endnu mere væsentligt at have dokumentationskrav. Jeg håber ikke, hr. Ellemann-Jensen har for mange eksempler på, at man mener det rimeligt i en situation, hvor alle skal holde igen, at anvende systemer, der udelukkende består i det, hr. Ellemann-Jensen kalder et slag på tasken.

Endelig skal jeg sige til hr. Ellemann-Jensen, at det er ikke min forhåbning, at den øgede bemanding af monopoltilsynet bliver for midlertidig. Jeg havde egentlig forstået på de fleste i denne kreds, at man ønskede stramninger, der gik over en årrække, og det er mit håb, at man kan give monopoltilsynet en sådan permanent bemanding, at det fornødne grundlag for fortsat at administrere en fornuftig prislovgivning med kyndige folk stadig vil være til stede.

Hr. Kjelgaard havde nogle betragtninger om det, der kunne ske med det offentlige takster. Jeg går ud fra, at hr. Kjelgaard er

helt opmærksom på, at reglerne for mulige stigninger i offentlige takster er nøjagtig de samme – hverken mere eller mindre – som reglerne for det private erhvervs priser og tjenesteydelser.

Jeg skal ikke hæfte mig overvældende meget ved hr. Askjær Jørgensen. Jeg fornemmede allerede i starten hr. Askjær Jørgensens dybtgående kendskab til erhvervsforhold, idet hr. Askjær Jørgensen spurgte mig, om øgede selskabsskatter var en omkostning. Mig bekendt beregnes øgede selskabsskatter af overskuddet, efter at omkostningerne i forvejen er trukket fra.

Hr. Askjær Jørgensen opfordrede mig til at gå på talerstolen, og jeg håber, jeg på det ene punkt har glædet hr. Askjær Jørgensen, selv om jeg må sige, at jeg ville nu have gjort det af andre årsager, idet der var flere seriøse henvendelser i øvrigt jeg følte mig forpligtet til at svare på.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen spurgte, hvorfor huslejer ikke var med i denne lovgivning. Det er huslejer normalt ikke i en prislovgivning, men som fru Marianne Bentsen-Pedersen vil vide, er der fremsat forslag til en særlig lovgivning fra boligministeren om dette spørgsmål.

De konsekvensberegninger og de muligheder for at udnytte materialet, vi omtaler, er et forsøg på at skabe et bedre erfaringsgrundlag, en bedre mulighed for at kende situationen og udviklingen over en længere periode.

Fru Janne Normann spurgte om begrebet »rimeligt effektive«^o virksomheder. Som fru Janne Normann ved, er det en bestemmelse, der har eksisteret i alle prislovgivninger i en meget lang årrække, og det er fortsat monopoltilsynet, der skal vurdere dette begrebs anvendelse. Jeg beklager, at der ikke overalt står »hans/hendes«, men meningen er den samme.

Endelig skal jeg sige i anledning af det meget rimelige spørgsmål, hvorfor der står 31. marts og ikke 28. februar i lovgivningen om begrænsning af udbytter m. v., at det skyldes, at langt de fleste generalforsamlinger finder sted i det første kvartal af året. Vi har ment, at vi fik den bedste afrunding, når vi alligevel taler om 2 regnskabsår, ved at tage et fuldt kvartal med.

Jeg håber, jeg på denne måde har besvaret de stillede spørgsmål. Jeg har konstateret, at der tegner sig et fornuftigt flertal for denne